

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2011/91/EU

av den 13 december 2011

om identifikationsmärkning av livsmedelspartier

(kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 89/396/EEG av den 14 juni 1989 om
identifikationsmärkning av livsmedelspartier ⁽³⁾ har änd-
rats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa
klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

(2) Den inre marknaden omfattar ett område utan inre grän-
ser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och ka-
pital säkerställs.

(3) Handeln med livsmedel intar en mycket viktig ställning
på den inre marknaden.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 34.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011 (ännu ej of-
fentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

⁽³⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 21.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga I.

(4) En uppgift om vilket parti ett livsmedel kommer ifrån
tillgodoser behovet av bättre information om varors iden-
titet. Den är därför en värdefull informationskälla när
livsmedel blir föremål för tvister eller utgör en hälso-
risk för konsumenterna.

(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av
den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas
lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel
samt om reklam för livsmedel ⁽⁵⁾ innehåller inga bestä-
mmelser om identifikationsmärkning av livsmedelspartier.

(6) På internationell nivå föreligger en allmän skyldighet att
lämna uppgift om tillverknings- eller förpackningspartiet
för förpackade livsmedel. Det är unionens plikt att bidra
till utvecklingen av den internationella handeln.

(7) Det är därför lämpligt att föreskriva allmänna och hori-
sontella bestämmelser för att hantera ett gemensamt sy-
stem för märkning av varupartier.

(8) Effektiviteten hos detta system beror på hur det tillämpas
i olika marknadsföringsled. Det är samtidigt önskvärt att
utesluta vissa varor och aktiviteter, framför allt i början
av distributionsnätet för jordbruksprodukter.

(9) Det är nödvändigt att beakta det faktum att vissa livs-
medel, såsom glass i portionsförpackningar, konsumeras i
direkt anslutning till inköpet, varför uppgift om livs-
medelspartiet direkt på portionsförpackningarna inte fyl-
ler någon funktion. För dessa varor bör det däremot vara
obligatoriskt att ange uppgift om partiet på storförpack-
ningen.

⁽⁵⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

- (10) Begreppet parti innebär att flera försäljningsenheter av ett livsmedel har producerats, framställts eller förpackats på huvudsakligen identiska sätt. Detta begrepp bör därför inte tillämpas på varor i lös vikt eller på varor som genom sin individuella särprägel eller heterogena karaktär inte kan anses utgöra en homogen mängd.
- (11) Med hänsyn till den mångfald identifikationsmetoder som används, bör det ankomma på företaget att bestämma partiets omfattning och att förse det med en motsvarande uppgift eller märkning.
- (12) För att som avsetts uppfylla kraven på information bör denna uppgift vara lätt att urskilja och att känna igen som sådan.
- (13) Datum för minsta hållbarhetstid eller uppgift om sista förbrukningsdag får enligt direktiv 2000/13/EG tjäna som identifikation av partiet under förutsättning att tidpunkten är noggrant angiven.
- (14) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller märkning med vars hjälp det går att identifiera vilket parti ett livsmedel tillhör.
2. I detta direktiv avses med *parti* ett antal enheter av ett livsmedel som har producerats, framställts eller förpackats under praktiskt taget likadana förhållanden.

Artikel 2

1. Ett livsmedel får inte marknadsföras om det inte är märkt på det sätt som avses i artikel 1.1.
2. Punkt 1 ska inte gälla
  - a) jordbruksprodukter som när de lämnar jordbruket
    - i) säljs eller levereras till en plats för tillfällig förvaring, beredning eller förpackning,
    - ii) transporteras till producentorganisationer, eller
    - iii) uppsamlas för att omedelbart ingå i en berednings- eller förädlingsprocess,
  - b) om livsmedlen vid försäljning till den enskilde konsumenten inte är färdigförpackade utan förpackas på köparens begäran, eller om de färdigförpackas för omedelbar försäljning,

- c) förpackningar eller behållare vars största yta är mindre än 10 cm²,
- d) glass i portionsförpackningar. Uppgift som gör det möjligt att identifiera partiet ska finnas på storförpackningen.

Artikel 3

Partiets omfattning ska i samtliga fall fastställas av producenten, tillverkaren eller förpackaren av livsmedlet, eller av den säljare inom unionen som först säljer varan.

Den uppgift som avses i artikel 1.1 ska bestämmas och anbringas på ansvar av någon av dem som anges i första stycket. Uppgiften ska föregås av bokstaven L utom i de fall där den lätt kan särskiljas från övriga uppgifter på etiketten.

Artikel 4

Om livsmedlen är färdigförpackade ska den uppgift som avses i artikel 1.1 och i tillämpliga fall bokstaven L finnas på färdigförpackningen eller på en etikett som sitter fast på denna.

Om livsmedlen inte är färdigförpackade ska den uppgift som avses i artikel 1.1 och i tillämpliga fall bokstaven L finnas på förpackningen eller på behållaren eller, om sådana saknas, på relevanta handelsdokument.

Uppgiften ska i samtliga fall vara väl synlig, lättläst och beständig.

Artikel 5

Om datum för minsta hållbarhetstid eller datum för sista förbrukningsdag anges på etiketten, behöver den uppgift som avses i artikel 1.1 inte förekomma på livsmedlet, under förutsättning att datum framgår i klartext med åtminstone dag och månad i denna ordning.

Artikel 6

Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av sådan märkning som fastställts i unionens särbestämmelser.

En förteckning över dessa bestämmelser ska offentliggöras och hållas uppdaterad av kommissionen.

Artikel 7

Direktiv 89/396/EEG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga I, upphör härmed att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 13 december 2011.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
M. SZPUNAR
Ordförande

—

BILAGA I

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess senare ändringar

(som avses i artikel 7)

Rådets direktiv 89/396/EEG	(EGT L 186, 30.6.1989, s. 21)
Rådets direktiv 91/238/EEG	(EGT L 107, 27.4.1991, s. 50)
Rådets direktiv 92/11/EEG	(EGT L 65, 11.3.1992, s. 32)

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som avses i artikel 7)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
89/396/EEG	20 juni 1990 (*)
91/238/EEG	—
92/11/EEG	—

(*) I enlighet med artikel 7 första stycket i direktiv 89/396/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 92/11/EEG:

”Medlemsstaterna ska i den mån det behövs ändra sina lagar och andra författningar så att de

— senast den 20 juni 1990 tillåter handel med varor som följer detta direktiv, och

— förbjuder handel med varor som inte följer detta direktiv med verkan från och med den 1 juli 1992. Handel med varor som släppts ut på marknaden eller märkts före det datumet vilka inte följer detta direktiv får dock fortsätta till dess att lagren har tömts.”

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 89/396/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1 och 2.2	Artikel 2.1 och 2.2
Artikel 2.3	—
Artiklarna 3–6	Artiklarna 3–6
Artikel 7	—
—	Artikel 7
—	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
—	Bilaga I
—	Bilaga II